

Vägledning

Vägledning till
Livsmedelsverkets föreskrifter
(LIVSFS 2005:11) om cider

LIVSMEDELS
VERKET

Innehåll

1	Inledning.....	3
2	Bakgrund	4
3	Vad händer om föreskrifterna om cider inte följs?.....	5
4	Kommentarer till artiklar/paragrafer	6

1 Inledning

Livsmedelsverket tar fram vägledningar för att främja en enhetlig tillämpning av livsmedelslagstiftningen. Avsikten med vägledningar är, dels att beskriva och tolka innehållet i gällande lagstiftning, och dels visa Livsmedelsverkets övergripande ställningstagande för hur tillsyn enligt gällande lagstiftning bör bedrivas. En vägledning kan innehålla ytterligare information jämfört med lagstiftningen, med syfte att öka förståelsen för lagstiftningens krav. Vägledningar är inte rättsligt bindande, utan är exempel och rekommendationer som kan vara till hjälp vid bedömning och tillämpning av lagstiftningen. Vägledningen utesluter inte andra handlingssätt för att uppnå det resultat som avses med lagstiftningen. Andra tillsynsmyndigheter och domstolar kan komma fram till andra slutsatser. Om en föreskrift blir föremål för bedömning i domstol, till exempel om ett myndighetsbeslut i ett ärende överklagas eller vid åtal för brott mot livsmedelslagen blir domstolsavgörandet vägledande för tolkningen. EG-domstolens praxis kan komma att ge vägledning vad gäller tolkningen av EG:s rättsakter.

2 Bakgrund

Diskussionen om begreppet cider har varit aktuell hos Livsmedelsverket i ett flertal år. Det finns inte någon närmare EG-rättslig reglering som fastställer vad som avses med cider. Det har heller inte funnits någon svensk reglering av ciderbegreppet och det har inte varit möjligt för branschen att enas om en gemensam uppfattning.

Ciderbegreppet har på Sveriges initiativ tagits upp till diskussion vid kommissionens ständiga livsmedelskommitté, SKLD. Kommissionens besked var att det är en fråga som får avgöras av de enskilda medlemsstaterna.

Förfrågningar och synpunkter från såväl svenska som europeiska branschorganisationer, konsumentintressen och privatpersoner samt svårigheter i tillsynen föranledde att nationella regler om cider tillskapades.

Livsmedelsverkets föreskrifter om cider (LIVSFS 2005:11) trädde i kraft den 1 juli 2005.

3 Vad händer om föreskrifterna om cider inte följs?

Om beteckningen cider används i strid mot gällande bestämmelser får kontrollmyndigheten meddela de föreläggande eller förbud som behövs att bestämmelserna ska efterlevas; se 22 § i livsmedelslagen (SFS 2006:804).

Se även Livsmedelsverkets vägledning: ”Uppföljning av kontroll och administrativa åtgärder vid bristande efterlevnad”. Vägledningen samt annan information finns att tillgå på Livsmedelsverkets webbplats.

4 Kommentarer till paragrafer

1§

Föreskrifterna ska tillämpas på cider som lagligen produceras och säljs i Sverige. Cider som lagligen tillverkas och sätts på marknaden i ett annat EU-land, EES-land eller i Turkiet omfattas inte av föreskrifterna. Detta innebär att drycker som betecknas cider, äppelcider, päroncider eller liknande som lagligen producerats och säljs i dessa länder får säljas under dessa eller liknande beteckningar i Sverige, fastän framställningsmetoder och ingredienser inte helt överensstämmer med den svenska definitionen. Tillverkare i Sverige får framställa produkter som inte överensstämmer med definitionen, men inte för den svenska marknaden.

2 §

Definitionen avser alla produkter som betecknas äppel- eller päroncider. Detta innebär att även alkoholfria produkter och produkter med en alkoholstyrka under 1.2 vol % omfattas.

Utgångspunkten för att få beteckna en produkt cider är att drycken är framställd av fermenterad fruktjuice av äpple och/eller päron. Dessutom får livsmedelstillsatser, aromer, ickefermenterad juice av äpple och päron, vatten och socker tillsättas.

Av fruktjuicen ska minst 50 % härröra från fermenterad fruktjuice.

Aromer är generellt tillåtna i cider, se vidare Livsmedelsverkets föreskrifter (SLVFS 1993:4).

Tillsatser som får användas i cider regleras i Livsmedelsverkets föreskrifter om livsmedelstillsatser (LIVSFS 2004:30).

Exempel

För äppelcider och päroncider (inklusive alkoholfri) är maximihalten för sorbinsyra, kaliumsorbat och kalciumsorbat totalt 200 mg/kg eller mg/l. Natriumbensoat får inte användas (bilaga 5).

Svaveldioxid får användas med en maximihalt som är 200 mg/l uttryckt som SO₂ och som den samlade mängden från alla källor.

De färgämnen som får användas framgår av Livsmedelsverkets föreskrifter om livsmedelstillsatser (LIVSFS 2004:30), bil 4, avsnitt E.

Socker får även användas vid fermenteringen.

3 §

Maximalt 1 vol % av alkoholhalten i den färdiga produkten anses få härröra från aromerna eller färgämnen.

Exempel

I en cider med alkoholstyrka av 5 vol% får en 1 vol% av dessa 5 vol% härröra från aromerna eller färgämnen, 4 vol% från fermenteringen.

4, 5 och 6 §

Cider får endast betecknas äppelcider eller päroncider och ska uppfylla de angivna kraven för varje produkt. Produkter som inte uppfyller standarden får inte betecknas äppelcider eller päroncider. Cider eller liknande produkter får inte betecknas flädercider, krusbärscider eller liknade. Den cider som tillverkas på ett traditionellt sätt, i den mening att den inte smaksatts med annat än naturlig äppel- och/eller päronarom ska betecknas enbart äppelcider eller päroncider.

Exempel

”Aromatiserad päroncider med krusbärssmak” eller ”smaksatt päroncider med krusbärssmak”

”Aromatiserad äppelcider med hallonsmak” eller ”smaksatt äppelcider med hallonsmak”

Drycker som inte uppfyller reglerna i föreskriften och som har karaktär av cider får betecknas exempelvis Äppeldryck med ciderkaraktär. Beteckningen Äppeldryck måste dock vara mer framträdande än ordet ”ciderkaraktär” i märkningen.

Detta dokument har sammanställts i informationssyfte. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

1 § Dessa föreskrifter innehåller regler om cider.

Föreskrifterna gäller inte

- produkter som lagligen produceras eller saluhålls i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i Turkiet, eller som produceras lagligen i ett annat land som har undertecknat avtalet om Europeiska samarbetsområdet (EES-avtalet),
- produkter som inte är avsedda att saluhållas inom landet.

2 § Med cider avses en dryck som framställs av fermenterad fruktjuice av äpple och/eller päron.

Förutom tillåtna livsmedelstillsatser samt naturliga och naturidentiska aromer får även följande ingredienser användas vid framställningen:

- icke-fermenterad fruktjuice av äpple och/eller päron,
- vatten och
- socker.

Innehållet av fruktjuice i den färdiga produkten skall utgöra minst 15 volymprocent. Som fruktjuice räknas även fruktjuice från koncentrat. Cider får vara kolsyrad.

3 § Alkoholen i cider får enbart härröra från fermenteringen av äppeljuice eller fermenteringen av päronjuice, förutom den minsta mängd alkohol som varit nödvändig som lösningsmedel för tillsatser eller aromer.

4 § Cider får enbart betecknas äppelcider eller päroncider.

Om cidern har smaksatts skall det anges i anslutning till beteckningen. Har cidern aromatiserats enbart med naturliga aromer av äpple eller päron och

¹ Anmälan har gjorts enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG, EGT L 217, 5.8.1998, s. 18, Celex 31998L0048).

framgår denna smak av ciderns beteckning, behöver aromatisering inte anges.

5 § Beteckningen äppelcider skall användas då andelen juice från äpple överstiger 50 volymprocent av den ingående mängden juice.

Beteckningen päroncider skall användas då andelen juice från päron överstiger 50 volymprocent av den ingående mängden juice.

6 § Bestämmelserna i 2 och 3 §§ skall gälla som livsmedelsstandard enligt 7 § Livsmedelslagen (1971:511).

Beteckningarna äppelcider och päroncider fastställs som förbehållna beteckningar enligt 15 § livsmedelslagen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2005. Produkter som inte uppfyller kraven i dessa föreskrifter men som har märkts senast ett år efter ikraftträdandet får saluhållas till dess lagren tömts.